

AL VENT
LA PEDRA
SOM
A COPS

RAIMON

No sé com va començar. Potser un dia qualsevol, mentre puntejava la guitarra en un moment de soledat o de joc, il·lusió i cant se li van convertir en una sola i mateixa cosa, i «Raimon» es descobrí en la veu les paraules del seu poble. Però sí que recordo la primera vegada que vaig sentir-lo. Fou en una taverna de València, entre amics, vi i literatura: «Raimon» va cantar-nos «Al vent», i a tots ens semblà que també descobríem una clara energia possible, vinguda del fons de la terra o d'un oblidat racó del temps. «Raimon» cantava perquè sí, i no ho sabia. Nosaltres, en canvi, sorpresos, hi trobàvem l'idioma que es rejoyenia, més familiar que mai, vibrat en inflexions noves i elàstiques. No estàvem acostumats a escoltar aquesta mena de cançons en la llengua de cada dia. A Barcelona hi havia qui intentava una cosa per l'estil. «Raimon» i nosaltres ho desconeixiem. «Al vent» era una pura i inesperada espontaneïtat, i això ingènuament—ens meravellà. Aquell vespre pensàrem que havíem guanyat una petita batalla.

Després, «Raimon» ha compost més cançons. I les ha cantades a la gent. Ha tingut èxit, molt d'èxit. En tindrà més encara. Perquè, de més a més, són cançons vives, penetrants, alhora candoroses i potents. Ell els ha donat unes lletres on hi ha tota l'apassionada palpitació de l'adolescència, erigida en clam, afirmació o interrogant. Les músiques són d'una simplicitat i d'una agudeses ben suggestives: sovint una mica patètiques, violentes en ocasions. I «Raimon» les canta com només ell podria cantar-les: fent-les qüestió de sinceritat. Es crispa, es transfigura, i la cançó, més seva en la seva boca, pren la robusta proporció d'un crit al·lucinant. Res d'això no pot deixar-nos indiferents. El dia de demà—no se sap mai—, «Raimon» potser serà un erudit solemne o un professor barbut. Però nosaltres l'enyorarem sempre en la imatge cordial d'aquest estudiantet que avui ens ofereix uns fragments càlids i elementals de poesia.

Joan Fuster

EDIPHONE

Serie Especial
EDIGSA

Raimon
canta les seves cançons (I)

cara 1 Al vent

La pedra

cara 2 Som (*)

A cops

guitarra Raimon

(*) conjunt instrumental

C. M. N.º 14

45 r. p. m.

Copyright by Ediphone CCC
Printed in Spain
Dip. Leg.: T. 187 - 1963
Portada: J. Fornas (Foto O. Maspons)
GABRIEL GIBERT - TARRAGONA